

han selv kan spise ude, men kan forhindre hende i at skaffe sig noget paa egen Haand ved at gøre de Handlende opmærksom paa, at man ikke maa betro hende noget i hans Navn, ja, tror Du ikke, hvis din Mand benyttede alt dette overfor Dig, at Du saa var tilbøjelig til at gaa frivilligt et andet Sted hen?"

"Jo, men saa havde jeg jo Ret til Separation, og ved Ordningen af denne kunde jeg stille mine Betingelser".

"Hvis Du er fattig og uden Forbindelse med denne Bagdørsindflydelse, ved hvis Hjælp man kan komme utrolig langt frem, nytter det kun lidt, Du stiller Betingelser. Har din Mand intet forbrudt mod Loven, og hviler Forsørgelsespligten alene paa ham, faar Du ikke Forældremyndighed over nogen af Børnene, naar han ikke ønsker det, og dit Levebrød bliver kun en lille Brøkdæl af hans Indtægter".

"Man maa sige til Mændenes Ære, at de ikke benytter sig af den Magt, de sidder inde med, det bedste Bevis herfor er, at saa faa af os ved Besked om den Risiko, vi løber ved at gifte os, og at vort Samliv saa sjældent ødelægges ved dette Misforhold".

"Ja i dens fulde Udstrækning benytter Mændene vistnok sjældent deres Magt. Det vilde jo ogsaa være uklogt at tvinge Kvinden i Knæ ved hver given Lejlighed. De kunde risikere, at Tryk-
ket blev hende utaaleligt, at en Storm af Indignation og krænket Stolthedfølelse vilde blive almindelig over hele Linien, og vi er mange og vejer godt til i Vægtskaalen, naar vi staar sammen, og Mod og Energi har Kvinden ofte vist, at hun er i Besiddelse af, naar det gælder. Det kommer bare an paa at faa hende til at forstaa, at det gælder. Ellers skyder hun det fra sig som noget, der forstyrrer hendes Drømme".

"Drømme?"

"Ja, Kvinder elsker deres Drømme. De har saa megen Fantasi, og de ved, at Mændene vurderer dette højt hos dem. Det er saa kvindeligt ejendommeligt, en forfriskende Kilde han øser af hos hende, naar Verden bliver ham tør og kedelig. Med Flid nærer han Fantasien hos hende. Livets Virkelighed faar derved mindre Betydning for hende, mindre Interesse; saa faar Mændene Fred og Ro til at styre Verden alene".

"Men i denne Kamp for at stille os lige med Mændene, ser jeg et Attentat paa Kønsforskelligheden, en Bestræbelse for at lade „der“ og „die“ erstatte af et kedeligt „das“ over hele Linien".

"Du behøver ikke at frygte for, at Kvinder bliver Mænd og Mænd Kvinder ved, at de stilles menneskeligt og socialt lige. Den store Forskel, de store Ejendommeligheder hos hver især, legemlige og sjælelige, vil altid gøre sig gældende. De bliver aldrig ens, og skal heller ikke være det.

Men deres Særegenheder er ikke til, for at den ene skal herske over den anden, men for at de kan supplere hinanden, danne en smuk Helhed ved at staa sammen. Føler Du ikke netop nu i disse Tider, hvor Manden trænger til at have Kvinden ved sin Side i det offentlige Liv. Hvad er det for en Maade, de har vænnet sig til at tale paa? Lyder det ikke ofte, som brugte de deres Mund kun som Afløbsrør for en sjælelig Kloak i deres Indre? Hvad er det for en Angrebsmaade, de anvender overfor hinanden? Sansen for det sømmelige træder stærkere frem hos Kvinden, det milde afdæmpende er mere hendes Natur end hans. Det vil blive til Gavn for Samfundet, naar hun faar Lov til at gøre sin Indflydelse gældende paa dette Felt".

"Ja Du har en vældig Tro paa Kvinden, blot hun ikke maa skuffe din næsten barnlige Tillid".

"Jeg tror paa Guds billedet i os, paa den store, dybe skønne Mening med os alle. Det giver Tillid, Mod og Kræfter, kan Du tro, og det gør Tankerne unge.

Dagmar Schrader,
f. Fangel.

Nyere og ældre Forfattere om Kvinden.

II.

— — — — Det er meget let at fælde en moralsk Dom, for Eksempel om en koket Kvinde. Vi siger om hende, at hun er forfængelig, og enhver er straks parat til at tiltræde denne Udtalelse.

Men hvis man derimod vilde spørge os, hvori hendes Forfængelighed bestaar, vilde det ikke være saa let at svare derpaa. Maa-
ske vi i Tankerne bør begynde at opregne en Mængde Tilfælde for først og fremmest at faa klart for os, hvad man egentlig bør forstaa ved Forfængelighed.

Men naar vi nu begynder at samle Eksempler, bliver vi forbausede over, hvor vidt dette Begreb kan udstrækkes. Vi samler Eksempler fra Balsale, Forlystelsessteder, Paa-
klædningsværelser og Gader. Men vi mærker, at vor Høst af Eksempler kan strækkes ud over helt andre Omraader, hvor der ikke mer er Tale om Forlystelser og Letsind. En Skoledreng, som ved at gøre Spilopper forsøger at indynde sig hos sine Kammerater, kan være forfængelig af akkurat samme Grund som en kirkeligsindet, skinhellig Olding; en ung Pige kan være det af akkurat samme